

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/185/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124360783
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:6124360783.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/185/2024

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v spore žalobcu: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., v spore zaplataenie 2.000 Eur s prísl., takto

rozhodol:

7Csp/185/2024

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65% ročne z dlžnej sumy odo dňa 25.03.2025 do zaplataenia, to všetko v mesačných splátkach vo výške 70 eur splatných vždy do 25. dňa toho- ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplataenia pod stratou výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.

III. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

7Csp/185/2024

1. Žalobca návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 2.000 eur, úrok vo výške 7.492,09 eur, ako aj úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 2.000 eur odo dňa 18.08.2023 do zaplataenia, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 36 eur. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.03.2023 uzatvoril žalobca so žalovanou úverovú zmluvu, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 17.050 eur. Žalobca si splnil svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri preskúmaní bonity žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru. Z dôvodu nesplnenia si povinnosti žalovanej titulom splácania úveru, žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru dňa 17.08.2023 a vyzval žalovanú na okamžité splatenie celej časti úveru. Žalovaná uhradila žalobcovi sumu vo výške 15.050 eur, rozdiel vo výške 2.000 eur si žalobca touto žalobou uplatňuje. Zároveň si žalobca uplatňuje aj nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu. Podľa amortizačnej tabuľky mala žalovaná

zaplatiť celkové náklady 24.542,09 eur, po odpočítaní dlžnej sumy istiny tak úroky predstavujú sumu vo výške 7.492,09 eur, ktoré si žalobca uplatňuje touto žalobou.

2. Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica vydanom v upomínacom konaní spisová značka 26Up/1415/2024 zo dňa 15.08.2024 súd zaviazal žalovanú, aby do pätnástich dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila žalobcovi istinu 2.000 eur, úrok 7.492,09 eur, úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 2.000 eur od 18.08.2023 do zaplatenia, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 36 eur.

3. Pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu žalovanej do vlastných rúk a návrhu žalobcu bola vec postúpená Okresnému súdu Prešov na ďalší procesný postup.

4. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila vo svojom písomnom podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 08.04.2025, v ktorom uviedla, že v čase, keď ju okradli cez telefón, nemala ani založený účet u žalobcu, bola na polícii nahlásiť krádež a podala aj žalobu na neznámeho páchatel'a. Peniaze ani nevidela, zároveň má zaplatiť aj alimenty na jej deti vo výške 193 000,- českých korún, je nahlásená na úrade práce a jej výdavky nepokryjú ani jej príjem.

5. Žalobca vo svojom stanovisku zo dňa 25.04.2025 uviedol, že dňa 21.03.2023 bol úver schválený a peňažné prostriedky boli načerpané na osobný účet žalovanej. V ten istý deň bol z účtu žalovanej podaný platobný príkaz k prevodu 16.000 eur na účet do Belgicka pod názvom Odarchuch Natalia. Žalobca prevádzanú sumu vo výške 16.000 eur zachytil a vrátil na osobný účet žalovanej, ktorý okamžite zablokoval. Súčasne obratom telefonicky kontaktoval žalovanú. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2021, spisová značka 8Co/153/2020 podľa ktorého od klienta ako používateľa platobných služieb na internete, ktorý predstavuje zdroj rizika, sa predpokladá určitá bežná miera ostražitosti a kritického prístupu, aby bol rozvážny a nie unáhlený, je povinný konať s primeranou a očakávateľnou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie. Žalobe žiadal v celom rozsahu vyhovieť.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.08.2023 bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.176,59 eur. Upozornením a výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.07.2023 bola upozornená na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že žalobca eviduje nezaplatenú splátku viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 150,48 eur. Výzvou na splatenie dlžnej časti zo dňa 22.07.2023 žalobca pristúpil ku dňu 21.07.2023 k zosplateniu úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy.

8. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru, súdu bolo predložené potvrdenie Sociálnej poisťovne, z obsahu ktorého vyplýva, že vymeriavací základ žalovanej za posledný mesiac bol vo výške 1.100 eur. Z úverového registra nevyplývalo žiadne úverové zaťaženia žalovanej a žalovaná v žiadosti o úver deklarovala čistý mesačný príjem vo výške 850 eur.

9. Dňa 21.03.2023 bola medzi žalobcom a žalovanou podpísaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere Digitálna pôžička, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 17.050 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 255,66 eur, RPMN predstavovalo 10,10%, priemerná RPMN bola vo výške 10,02% a odplata za poskytnutie úveru predstavovala 9,65%.

10. Žalovaná súdu predložila potvrdenie o mzde, o odmene za zárobkovú činnosť zo dňa 06.02.2023, z obsahu ktorého vyplýva, že je zamestnaná v spoločnosti F., G., dosahuje hrubú mzdu vo výške 509,88 eur a čistú mzdu vo výške 441,59 eur. Zároveň predložila potvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, z obsahu ktorého vyplýva, že od 04.11.2023 je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a súdu predložila aj Uznesenie Mestského súdu pre Prahu 9, spisová značka 50T/69/2022 zo dňa 27.07.2022, kde je vyčíslený dlh žalovanej na výživnom na syna H. vo výške 93.000 českých korún, na Olivera 80.000 českých korún, za obdobie od roku 2020 do roku 2021 dlh pre syna H. vo výške 21.000 českých korún. Žalovaná súdu predložila Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, odboru kriminálnej polície zo dňa 19.12.2023, ktorým jej trestné oznámenie bolo

odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Zo žiadosti k úveru čiastočne splatenie úveru pred lehotou splatnosti vyplýva, že žalovaná uhradila mimoriadnu splátku vo výške 15.050 eur dňa 04.04.2023, čo pre súd vyplynulo aj z predloženého výpisu z účtu. Zároveň listinou zo dňa 04.04.2023 žalovaná vyhlásila, že uznáva dlh vo výške 24.542,09 eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 17.050 eur a z vyčíslených úrokov vo výške 7.492,09 eur. Súhlasí zároveň s realizovaním predčasného čiastočného splatenia spotrebiteľského úveru vo výške 15.050 eur formou zúčtovania finančných prostriedkov z osobného účtu žiadateľa, ktoré bude realizované dňa 04.04.2023.

11. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 10.09.2025 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní zo dňa 28.08.2025, v ktorom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Na súdom nariadené pojednávanie sa neustanovila žalovaná, ktorej predvolanie bolo riadne a včas doručené dňa 18.07.2025. Svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne neospravedlnila a pojednávanie z dôležitého dôvodu nežiadala odročiť.

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 21.03.2023 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

q)

informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

r)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

s)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

t)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

u)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

v)

názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm.

b) a c) alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f)

veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g)

ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobný návrh žalobcu je dôvodný iba pokiaľ ide o poskytnutú sumu vo výške 2.000 eur. V zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere Digitálna pôžička

zo dňa 21.03.2023 bol poskytnutý žalobcom žalovanej úver vo výške 17.050 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať vo výške mesačnej anuitnej splátky 255,66 eur. Z predloženej listiny, a to žiadosti k úveru čiastočné splatenie úveru pred lehotou splatnosti vyplýva, že žalovaná dňa 04.04.2023 uhradila výšku mimoriadnej splátky 15.050 eur. Rozdiel, ktorý je povinná žalobcovi zaplatiť predstavuje sumu vo výške 2.000 eur, ktorú ju súd v celom rozsahu zaviazal zaplatiť. Obranu žalovanej, že poskytnuté finančné prostriedky jej neboli poskytnuté, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Pri svojom rozhodnutí vychádzal z predložených listín zo strany žalobcu, keďže žalovaná bola v spore pasívna, na súdom nariadené pojednávanie sa nedostavila. Z listín predložených žalobcom vyplýva, že dňa 21.03.2023 o 14:44:29 bol úver schválený a o 14:48:05 boli peňažné prostriedky vo výške 17.050 eur načerpané na osobný účet žalovanej číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX. V ten istý deň bol z účtu žalovanej zadaný platobný príkaz k prevodu finančných prostriedkov do Belgicka vo výške 16.000 eur na číslo účtu vedeného pod menom Odarchuch Natalia. Žalobca ako veriteľ prevádzanú sumu vo výške 16.000 eur zachytil a vrátil na osobný účet žalovanej, ktorý okamžite zablokoval a telefonicky kontaktoval žalovanú. Žalovaná uviedla, že ju kontaktovala telefonicky neznáma osoba, ktorá sa predstavovala ako A. a ponúkla jej možnosť investovania. Žalobca súdu uviedol, že na to, aby sa tretia osoba dostala do elektronického bankovníctva klienta, potrebuje jeho prihlasovacie meno, heslo a B. kód. Zasielanie na telefónne číslo poskytnuté klientom bez znalosti týchto údajov nie je technicky možné požiadať o úver. Samotné prihlásenie sa do internet bankingu vyžaduje overenie B. kódu zaslaného formou SMS na telefónne číslo zadané klientom. Ak teda mala v tomto prípade požiadať o úver iná osoba, žalovaná jej sama dobrovoľne musela poskytnúť všetky svoje autentifikačné a autorizačné údaje, respektíve prístup do svojho zariadenia a zároveň jej musela poskytnúť všetky osobné údaje potrebné na vyplnenie žiadosti o úver, ako sú meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefónne číslo, údaje o príjme, zamestnaní a podobne. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.04.2021, spisová značka 8Co/153/2020, zo záverov ktorého vyplýva, že klient ako používateľ platobných služieb na internete, ktorý predstavuje zdroj rizika, musí mať bežnú mieru ostražitosťi a kritického prístupu, aby bol rozvážny a nie unáhlený, je povinný konať s primeranou a očakávateľnou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie. Obdobné závery pre súd vyplynuli aj z Uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade zo dňa 19.12.2023, spisová značka C.: B./X-XXX-XX-XXXX, I. ktorého osud cituje zo strany 7 odôvodnenia: „Nakoľko oznamovateľka nevenovala žiadnu pozornosť tomu, čo na svojom mobilnom telefóne podľa inštrukcií neznámej osoby vykonáva, dochádza zároveň k podozreniu, že samotné žiadosti o úvery mohla podať aj ona sama. Zo správy Slovenskej sporiteľne vyplýva, že A. B. ako držiteľ platobnej karty dňa 20.03.2023 podala žiadosť banke na zákaz všetkých operácií predmetnou platobnou kartou. Takto síce zabránila neznámej osobe manipulácii s touto platobnou kartou, ale ďalej pokračovala v komunikácii s neznámou osobou a súhlasila s tým, aby jej dňa 21.03.2023 neznáma osoba vytvorila bankový účet v 365 Bank a.s., čo sa aj neznámej osobe podarilo, nakoľko mala na to všetky potrebné informácie a doklady a sama A. B. podľa pokynov neznámej osoby potvrdzovala a vykonávala úkony na vytvorenie nového bankového účtu, pričom deň predtým, t.j. 20.03.2023 mala vedomosť, že sa jedná minimálne o podozrivé požiadavky neznámej osoby, nakoľko dala zákaz na všetky operácie svojej platobnej karty vedené v E. E. J.“ Z odôvodnenia rozhodnutia Policajného zboru ďalej vyplýva, že celej situácii sa bolo možné zo strany A. B. vyvarovať keby neposkytla úplne neznámej osobe fotografie svojich osobných dokladov, občianskeho preukazu a svojej platobnej karty, neposkytla vzdialený prístup do svojho mobilného telefónu, čo už samo o sebe predstavuje nebezpečenstvo, respektíve riziko. Bezhlavo spĺňala pokyny a inštrukcie neznámej osoby bez toho, aby si overila jej totožnosť, či hodnovernosť, ako aj následky vykonávania požiadaviek neznámej osoby, či dávala pozor aké veci sama potvrdzuje a vykonáva, nakoľko by stačilo prečítať si o čo sa jedná a týmto konaním, respektíve aj nekonaním mohla ľahko eliminovať predmetné konanie.

14. Súd úver poskytnutý zo strany žalobcu žalovanej považoval za bezúročný a bez poplatkov. Bol toho názoru, že veriteľ hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti konať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanej. Zo strany žalobcu bolo súdu predložené v rámci preskúmania a overenia bonity žalovanej ako dlžníčky potvrdenie zo Sociálnej poisťovne, z ktorého mal veriteľ za preukázaný vymeriavací základ žalovanej vo výške 1.100 eur. Z úverového registra nevyplývalo žiadne úverové zaťaženia žalovanej a zároveň v stave žiadosti o úver žalovaná deklarovala svoj čistý mesačný príjem vo výške 850 eur. Takéto preskúmanie bonity je podľa názoru súdu v rozpore s Opatrením NBS číslo 10/2007 Z.z.

15. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe

informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobého ochorenia a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 16/2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 9Csp 1/2022, tiež Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp 80/2020).

16. Význam skúmania bonity spotrebiteľov je zdôrazňovaný aj v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, pričom súd musí ex officio preskúmať dodržanie povinnosti veriteľa v zmysle ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ (porov. rozsudky Súdneho dvora Európskej únie C-679/18, tiež C-449/13, C- 303/20).

17. Z článku 8 ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že pred uzavretím zmluvy o úvere je veriteľ povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, pričom táto povinnosť môže prípadne zahŕňať nahliadnutie do príslušnej databázy. Cieľom tejto povinnosti je tiež posilniť zodpovednosť veriteľa a zabrániť poskytnutiu úveru nebonitným spotrebiteľom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C-449/13, EU:C:2014:2464, bod 43; zo 6. júna 2019, Schyns C-58/18, EU:C:2019:467, bod 40, a z 5. marca 2020, OPR-Finance, C-679/18, EU:C:2020:167, bod 20). Taká povinnosť tým, že má chrániť spotrebiteľov pred rizikami nadmerného zadlženia a platobnej neschopnosti, má pre nich zásadný význam (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. júna 2019, Schyns, C-58/18, EU:C:2019:467, bod 41, a z 5. marca 2020, OPR-Finance, C-679/18, EU:C:2020:167, bod 21, ako aj citovanú judikatúru).

18. Vo vzťahu splneniu si povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa ako najdôležitejšej predzmluvnej povinnosti veriteľa žalobca predložil Zmluvu, z ktorej sú zrejmé údaje klienta, výpis z úverového registra a dopyt zo Sociálnej poisťovne. Povinnosťou žalobcu bolo pritom zisťovať nielen príjem, ale aj výdavky. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti.

19. Vo vzťahu k nevyhnutnosti skúmania výdavkov spotrebiteľa pri posudzovaní schopnosti splácať úver súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 2178/2018-77 z 25.7.201 cit.: „Povinnosť posúdenia úveruschopnosti spotrebiteľa chráni nejen spotrebiteľa samého pred negatívnymi dôsledkami neschopnosti úver splácať, ale zprostredkovaným spôsobom aj spoločnosť ako celek, pretože predchádza negatívnym sociálnym dôsledkom predlženia a insolventy v podobe pádu spotrebiteľa a osob na ňom závislých do verejnej sociálnej siete, narušenia rodinných a sociálnych vzťahov atď. V neposlední radie chráni i pozíciu veriteľov samých, pretože odborné posúdenie úveruschopnosti spotrebiteľa pri žiadosti o ďalší úver snižuje riziko veriteľov, ktorí týmto spotrebiteľovi poskytli úvery či jiné služby již dříve. Proto

zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků. Již gramatickým a logickým výkladem § 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru lze dovodit, že dostatečnými nejsou míněny informace získané toliko od spotřebitele. Odborná péče předpokládá údaje, které dlužník věřiteli uvedl, ověřit, resp. objektivně podložit minimálně potvrzením zaměstnavatele dlužníka (srov. K., L. M. H., J.: Zákon o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů č. 145/2010 Sb. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 98-109, ISBN 9788074001185). Nepochybně klíčová je i povinnost věřitele využívat veřejně dostupné informace, jakými jsou například státem publikované údaje o životním a existenčním minimu podle zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, a o průměrných výdajích obyvatelstva (databáze Českého statistického úřadu), a tyto porovnávat se známými nebo od spotřebitele zjištěnými (ne pouze tvrzenými) informacemi o jeho příjmech a výdajích. To ostatně dovodil ve svém rozhodnutí ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. 1 As 30/2015, i Nejvyšší správní soud, jehož závěry použil na podporu své argumentace již odvolací soud v napadeném rozhodnutí. Závěr odvolacího soudu dovozuje, že spokojila-li se žalobkyně s nedoloženým prohlášením žalovaného o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech a nahlédnutím do registru dlužníků, nedostala povinnosti věřitele ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru, je správný.“

20. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti spotrebiteľa je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver a údajmi z príslušných databáz. Podľa názoru súdu všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne preukazujú hrubé porušenie povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§11ods. 2 ZoSÚ). Žalobca si nezískal, teda následne ani nevyhodnotil a ani neoveril informácie o bonite klienta, z ktorých by bol schopný zistiť objektivny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Nedôsledne zisťoval, a preto ani nezohľadnil výdavky žalovaného, aj keď mal objektivnu možnosť si ich pred poskytnutím úveru overiť. Tento záver je podporený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/153/2019: „Je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovanej hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaná výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“.

21. Veriteľa vôbec nezaujímal čistý mesačný príjem žalovanej, ktorý dosahovala 3 mesiace pred uzatvorením úverového vzťahu, nevyhodnotil dostatočným spôsobom jej audit domáceho rozpočtu a dostatočným spôsobom ho nezaujímal ďalšie nevyhnutné mesačné výdavky, napríklad spojené s bývaním a s výchovou a výživou jej detí. Z potvrdenia o mzde žalovanej vyplynulo, že odo dňa 06.02.2025 dosahuje čistý mesačný príjem len vo výške 441,59 eur a zároveň od 04.11.2023 bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z predloženého uznesenia Obvodného súdu Praha 9 vyplynul dlh na výživnom na jej syna H. a B. v sume 93.000 českých korún, 80.000 českých korún a 21.000 českých korún. Veriteľa pri poskytovaní úveru tieto skutočnosti nezaujímal. Veriteľ nepostupoval podľa Opatrenia NBS číslo 10/2017, nezaujímal ho výška životného minima a ostatné nevyhnutné mesačné výdavky, ktoré bolo potrebné z čistého mesačného príjmu žalovanej odrátať. Z tohto dôvodu súd hodnotí úver ako bezúročný a bezpoplatkový a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi iba nezaplatenú sumu vo výške 2.000 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a úhradou, ktorú žalobcovi ako veriteľovi zaplatila. Žalobný návrh žalobcu bol zamietnutý v časti požadovaných zmluvných úrokov vo výške 7.492,09 eur a to z dôvodu, že súd vyhodnotil daný úver ako bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň priznal v súlade s § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka § 3

Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. žalobcovi úrok z omeškania, a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanej a v prevyšujúcej časti požadovaného príslušenstva žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

22. Súd zohľadnil nepriaznivú majetkovú a finančnú situáciu žalovanej, ktorá má dlh na výživnom na dvoch synov. Zároveň dosahuje čistý mesačný príjem 441,59 eur, od ktorého je potrebné odrátať nevyhnutné životné minimum. Z tohto dôvodu jej povolil zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 70 eur, majúť zároveň zato, že majetková sféra žalobcu ako podnikateľského subjektu nebude povolením splátok žalovanej dotknutá.

23. S poukazom na prijatý právny záver súdu, bol žalobný návrh žalobcu v prevyšujúcej časti ako nedôvodný zamietnutý.

24. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca bol v prevažnej miere neúspešný a to v časti požadovaných úrokov z úveru, preto súd vyslovil, že nemá nárok na náhradu trov konania a súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu jej žiadne trovy konania nevyplývajú.

Poučenie:

7Csp/185/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde

Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.